

11. И тъй казувамъ: Да ли сж прѣгрѣшили, че да паднѣтъ? Да не бѣде! Но чрѣзъ тѣхно-то паданіе станѣ спасеніе-то въ язычници-тѣ, за да възбуди въ тѣхъ ревнованіе.

12. И ако тѣхно-то паданіе е богатство на свѣтъ-тѣ, и смаляваніе-то имъ богатство на язычници-тѣ, колко повече тѣхна-та пълнота!

13. Защото на васъ язычници-тѣ говорѣхъ, понеже съмъ апостолъ на язычници-тѣ, моѣ-тѣ службѣ славіхъ,

14. Дано бы да възбудихъ ревнованіе въ *тѣзи които сж моя плѣть*, и да спасѣхъ нѣкои отъ тѣхъ.

15. Защото ако че тѣхно-то отхвърляніе е примиреніе на свѣтъ-тѣ, що бы друго было приманіе-то имъ, ако не оживяваніе отъ мъртвы-тѣ?

16. И ако сж начатки-тѣ святы, то и *цѣло-то замѣсваніе е свято*; и ако е святъ корень-тѣ, *то* и вѣтви-тѣ сж *святы*.

17. Ако ли сж нѣкои вѣтви отрѣзаны, и ты като си былъ дива маслина, присадилъ си ся по между тѣхъ и си станѣлъ соучастникъ на корень-тѣ и на тлѣстинѣ-тѣ на маслинѣ-тѣ,

18. Не ся хвали срѣщъ вѣтви-тѣ; ако ли ся хвалишь, *то знай* че не държишь ты корень-тѣ, но корень-тѣ тебе.

19. Но ще речешъ: Отрѣзахъ ся вѣтви-тѣ, да ся присадѣхъ азъ.

20. Добрѣ; за невѣрство-то *имѣ* отрѣзахъ ся, а ты за вѣрѣ-тѣ си стоишь: не високоумствуйвай, но бой ся.

21. Защото ако Богъ не пощадѣ природны-тѣ вѣтви, *пази ся* да не бы да не пощади и тебе.

22. Видѣ сега *благость-тѣ* и строгость-тѣ Божіѣхъ; строгость надъ паднѣлы-тѣ; а *благость* надъ тебе си, ако прѣбѣдешъ въ *благость-тѣ му*; ако ли не, то и ты ще бѣдешъ отсѣченъ.

23. И тѣ пакъ, ако не останѣтъ въ невѣрство-то, ще ся присадятъ; защото силенъ е Богъ пакъ да ги присади.

24. Понеже, ако ты, отсѣченъ отъ природнѣ-тѣ дивѣ маслинѣ и противъ природѣ-тѣ си присаденъ на питомнѣ маслинѣ, колко повече тѣ природны-тѣ ще ся присадятъ на своѣ-тѣ си маслинѣ.